

# JOYCE DEEKS BIBELNOTER – HABAKKUKS BOG

## 902 Habakkuks Bog 1

*Hvor længe, Herre, skal jeg råbe om hjælp?*

Habakkuk klager over de uretfærdige tilstande i sit folk; han bliver ved indtrængende at bede Herren om at gribe ind og forhindre den vold og uret, der hersker. Men da han ser kaldæerne rykke frem med overvældende styrke imod sit folk, bliver han helt bestyrtet; det er et endnu større problem. Han ved, at Herren styrer begivenhederne - det er hans styrke - men han fatter ikke, at Herren bruger en nation, der er endnu værre end Juda, til at straffe sit eget folk: "har du indsat dem til at fælde dom?" Det er simpelthen en gåde for ham, men han bringer den til Gud. Det er godt at bringe det uforståelige til Herren, i stedet for at vende sig bort fra ham i bitterhed og forargelse.

**DAGENS ORD: Salmernes Bog 73:16-17.**

## 903 Habakkuks Bog 2

*Hvis det trækker ud, så vent, for det kommer*

Pointen i svaret, Herren giver Habakkuk, synes at være, at fremtiden vil løse problemet. Selv om synet trækker ud, kommer det helt afgjort, og i mellemtiden må den retfærdige leve i tro (3-4). Fjenden synes at kunne gøre, lige hvad der passer ham, men hans tid kommer. Jorden **skal** fyldes med kundskab om Herrens herlighed, som vandet dækker havets bund (14); afguderne vil blive afsløret som sten, ganske vist "beklædt med guld og sølv", men uden ånd (18-19). Allerede nu er Herren i sit hellige tempel; han har tid til at vente, og vi må være tilfreds med at leve i tro, indtil hans tid til at gribe ind kommer.

**DAGENS ORD: Hebræerbrevet 10:36-38a.**

## 904 Habakkuks Bog 3

*Jeg vil juble over Herren, fryde mig over min frelses Gud*

Habakkuks tillid til Herren bygger ikke på de synlige tilstande. Det er ved tro, at han "har set" hans gerning, og ved, at det ry, han har hørt, taler sandt (2). Han ser ham skride frem til dom over fjenderne og til frelse for sit folk (12-13). De faktiske forhold er katastrofale, sikkert som følge af krig, for landet er goldt, der er hverken frugt, afgrøde eller dyr (17), men Habakkuk fryder sig over Herren, som han kalder "min frelses Gud" (18). Gl.o. indleder vers 18 med "men". Troens fryd i Herren frelser os fra fortvivlelse over omstændigheder. Lad os få et "men" tilføjet modløsheden så vi finder opmuntring i at sætte vor tillid til Herren.

**DAGENS ORD: Første Petersbrev 1:8-9.**